

תרגיל ההונאה הגדול ביותר של ישראלים בדרום-אפריקה

בעל מזה חריף וכושר תושב. הקאריירה שלו החלה לפני כעשר שנים, עת עבד במעבדה וסייע ליבואני בשר להונות את הממשלה בקביעות מדי עית-כביכול, כי אהוזי השומן בבשר זה מיוחד ומוך מן האחרים בפועל. אחר כך היה פעיל בעסקים שונים עם שמעון ורדי סף, שהיו משקיעים שקטים בעסקי-הבשר של איתם היבואנים. עתה הם הטיילו עליו את עיסקת דרום-אפריקה והבטיחו לו נתח-שמן בתמורה.

ורדי נפגש עם פאר כמה פעמים בדי-התו ברמת-אביב, מסר לו את שמות ה-מיועדים להוצאת כספים, הניח כי השותפים החדשים ימשיכו לעסוק בהברחה פשוטה. פאר נסע לדרום-אפריקה, ורדי לא חדש בו. בשיחות-טלפון עם פאר היה מקבל הודעות כי הכל בסדר. אולם ידיו דתו, לאה, סיפרה לו כי פאר עוסק בדבר רים אחרים לגמרי, ולא לפי התנחיות שנתן לו ורדי.

הטלקס

הוחלף בדרך

שבוניים אחרי נסיעתו של פאר ל-דרום-אפריקה, הגיע ארצה גאדל שטיינקה, שטיינקה (37) יושב שמונה וחצי שנים בכלא הגרמני לאחר שהורשע בשדירות, וסיים לימדי מוסמך בכלכלה בכלא. עם שיתורו פתח משרדים מפוארים ברחוב ברלינר 74 באופנבאך, בקומה ה-12, וקרא לחברה אופאל (אופנבאך-אמסטרדם-לונדון), משרדיו היו בני שמונה חדרים, אולם קורספונדנציה, 20 קווי-טלפון, ארבעה מכשירי טלקס, הכל פועל כעסק כל-יורק.

עורך-הדין אליהו קיר, שנסע לדרום-אפריקה עם מוציא הכסף, לפני כמה שבועות עזב את הארץ, והעתיק את פעולתו לארה"ב, פתח משרד בניו-יורק, בין הגירסאות שהועלו לגבי עזיבתו הועלתה הגירסה כי הסתבך עם העולם התחתון.

היעץ

אביב, והם עשו את כספם בדרך הקשה והשחורה כמו ידיהם, בעסקים חוקיים ו-לא-חוקיים. עיקר כספם זרם מעסקי הימור רים וסמים, תוך השקעות נכונות ברכי-שוק בעסקי-הטוטו, יהלומים, מלונות ו-מיסעדות.

מה עשר שנים פועלים השניים בעיקר מחוץ לישראל, ומרבית כספם מושקע ב-חברות ברחוב ה-41 פינת ברודווי בניו-יורק, בבעלות על סוכי-מירון במיאמי ו-ב-אביב.

המרכז העירוני של יוהנסבורג, בית-המשרדים, במרכז התמונה, הכיל בקומה השתי-עשרה שלו את המי-רדים שבהם נפגשו הנוכלים עם הקורבנות. משמאלו נראה מלון קרלטון, שבו התאכסנו הנוכלים (מיבנה בצורת פירמידה), עד שהמשרדה המקומית התערבה והם נעצרו וגורשו.

מקום העלילה

הישראלי

כלי עצום, אך לאמיתו של דבר, אין זה אלא כיסוי לעסקי תרמית. שטיינקה הגיע לישראל באמצעות צבי פאר, שהיה שו-תפו בכמה עיסקות תרמית באירופה, את פאר הכיר בביתו של פישל סקורניק ב-אמסטרדם. סקורניק הוא פעיל בעולם ה-תחתון באמסטרדם, ובביתו החביאו את יוסף עמיאל אחרי שסקורניק אירגן את הברחתו מן הכלא.

שטיינקה הגיע ארצה, גר במלון הילטון בתל-אביב, ומסר לוורדי דרכון ורשיון-נהיגה מזוייפים שפאר הכין עבורו. משיחות עם שטיינקה הבין ורדי כי (המשך בעמוד 12)

הועמדו בה לדין. ושוב, לאחר מעצר של שלושה שבועות הוא גורש לישראל. הוא נחת בנמל-התעופה בן-גוריון בשילהי מאי 1976.

ורדי רצה להמשיך בפעילות וחישש אג-שים שישעו לדרום-אפריקה ויוציאו כס-פים במקומו. הוא הגיע אל שמעון ויוסף, שגילו עניין רב בנושא. לאחר כמה שי-חות הביאו השניים לפגישות גם את צבי פאר, שהיה מיועד לרכוש את הנושא ה-דרום-אפריקאי.

פאר הוא צעיר כבן 40, ממוחה בהכנת מיסמכים מכל הסוגים ובהונאות מסוב-כות. תזוזתו תמימה ומעוררת-אמון, והוא

הוא רוקחת בשם לאה פיין. ורדי התל לעסוק בהוצאת כספים מ-דרום-אפריקה עבור יהודים מקומיים, תמור-רת עמלה של 20%. העיסקה הראשונה שעשה היתה הוצאת 40 אלף ראנד, שאר-תם העבירו בני-מישפחתו. אחרי כמה עיסקות מוצלחות בדרום-אפריקה החליט לפעול גם ברוסיה, וטס לשם עם אורח דרום-אפריקאי בשם סם רנס, ועם עוד אדם שהיה סוכן מיישרת-הביטחון ה-דרום-אפריקאי. הוא החל מוציא כספים ולא נזהר, הוקלט על-ידי עובדי-המישטרה ונעצר עם רנס. לאחר מעצר של ארבעה שבועות גורשו השניים לדרום-אפריקה ו-

המה
צבי פאר, שניהל ואירגן את מ-ביצע ההונאה הגדולה, שבו הוצאו 35 מיליון לירות במירמה מיהודי דרום-אפריקה בעזרת המחאות מזוייפות.

פני ארבעה חודשים הגיעו ליוהנס-בורג, בדרום-אפריקה, גרמני בשם גינטאר וולף וישראלי בשם ברוך. הם התאכסנו באחד מבתי המלון המפוארים שבעיר. עם הגיעם חיכה להם ארכיטקט ישראלי החי ביוהנסבורג, ג'י ישראלי שמו, שבירכס בחמימות. כעבור יום הגיעה ל-יוהנסבורג אינגריד שטיינקה, בלונדית נאה נאה בת 30, ומסרה מעטפה סגורה לוולף ולברוך. המעטפה הכילה חבילה של המחאות בנקאיות על סך 75 אלף דולר כל אחת, שנראו טובות כמו 24 קאראט. היתה להן רק צרה אחת, שכאשר היו מגי-עות לבנק ממנו נמשכו, היתה מתברר כי הן מזוייפות.

אינגריד הביאה את המחאות מפרנק-פורט, גרמניה המערבית, משם באי גם וולף וברוך. בעיר אופנבאך שלייד פרנק-פורט נשארו גאדל שטיינקה, בעלה של אינגריד, וישראלי בשם צבי פאר. שבוע ימים הסתובבו וולף וברוך ב-יוהנסבורג עד שנעצרו. בתקופה זו הביא

העוה

להם ג'י ישראלי אורחים דרום-אפריקאיים, שרצו להחליף כסף מקומי (ראנד = 1.1 דולר) בדולרים. הכוונה היתה למסור תמור-רת הראגדים את המחאות חסרות-הערך, ולהסתלק. את הראגדים המקומיים היו מפקידים בידי ישראלי אחר, פתחיה שר-שינסקי, בעל בית-חרושת לגורות ביוהנס-בורג ולשעבר בעל חברה מקומית לפיר-סום. שרשינסקי יחד עם דרום-אפריקאי אחר מראשי העולם התחתון במקום, קוקי מגדוזה, היו צריכים להוציא את הכסף ול-העבירו לישראל באמצעות טייסי אל-על-יהלומנים.

הצרה היתה שהופעתו של ברוך לא עוררה אמן בקורבנות המיועדים, והוא לא נראה כטיפוס של בנקאי אמין, אלא יותר כסוחר-בשר ערמומי. כאשר החלו להתרדם יחסי-אמן, התערבה המישרה המקומית, ששמעה על הזרים העוסקים בעסקי-מטבע, וולף וברוך נעצרו לכמה ימים וגורשו מדרום-אפריקה.

כאשר דיווחה אינגריד לבעלה ולצבי פאר על המעצר, הבינו השניים כי הגיע הזמן לסיים את עסקי העוקץ בדרום-אפריקה. במשך שנתיים פעלו השניים יחד עם שני ישראלים נוספים, שמעון ויוסף.

הברחה

ביושר

מעון ויוסי הם עשירים מופלגים, מוצאם משכונות העוני של תל-

השמות שמעון ויוסף, וכן ברוך, בדויים. כל יתר השמות בכתבה זו אמיתיים. הצ-נעת השמות היתה תנאי למסירת המידע, שנבדק ונמצא נכון.